

Informacja o decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki
Nr OWA-4211-3-(4)/2004/137/I/IR z dnia 18 maja 2004 r.
odmawiającej zmiany decyzji nr OWA-821/2895-A/16/2002/I z dnia 18 lutego 2002 r.
zatwierdzającej taryfę dla energii elektrycznej
ustalonej przez Przedsiębiorstwo Energetyczne w Siedlcach Sp. z o.o.

W dniu 18 maja 2004 r. na wniosek Przedsiębiorstwa Energetycznego w Siedlcach Sp. z o.o., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją Nr OWA-4211-3-(4)/2004/137/I/IR postanowił odmówić zmiany decyzji z dnia 18 lutego 2002 r. nr OWA-821/2895-A/16/2002/I, w zakresie ustalonego nią okresu obowiązywania taryfy dla energii elektrycznej, o którym mowa w § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2004 r. Nr 105, poz. 1114).

Uzasadnienie:

Przedsiębiorstwo, posiadające koncesję z dnia 16 maja 2001 r. Nr WEE/122/2895/W/1/2/2001/AS na wytwarzanie energii elektrycznej, zmienioną decyzją z dnia 7 marca 2003 r. Nr WEE/122A/2895/W/OWA/2003/AR ustaliło taryfę dla energii elektrycznej, która została zatwierdzona moją decyzją z dnia 18 lutego 2002 r. nr OWA-821/2895-A/16/2002/I.

W piśmie z dnia 22 kwietnia 2004 r. (znak: 1522/2004), uzupełnionym pismem z dnia 4 maja 2004 r. (znak: znak: DK/1639/2004), Przedsiębiorstwo zwróciło się z wnioskiem o przedłużenie terminu obowiązywania taryfy dla energii elektrycznej do dnia 30 czerwca 2005 r. Wydłużenie okresu obowiązywania taryfy Przedsiębiorstwo uzasadniło tym, iż nie przewiduje ono, aby w najbliższych 12 miesiącach nastąpiły istotne zmiany w zakresie poziomu kosztów wytwarzania energii elektrycznej, a w związku z tym w nowo opracowanej taryfie dla energii elektrycznej wysokość cen i stawek opłat byłaby zbliżona do obecnie stosowanych.

W dniu 26 kwietnia 2004 r. zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zmiany decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, z dnia 18 lutego 2002 r. nr OWA-821/2895-A/16/2002/I. poprzez przedłużenie okresu jej obowiązywania do dnia 30 czerwca 2005 r.

W przedmiotowej sprawie zważono, co następuje.

Wzięto pod uwagę, że Przedsiębiorstwo ustaliło taryfę dla energii elektrycznej, która została zatwierdzona decyzją z dnia 18 lutego 2002 r. nr OWA-821/2895-A/16/2002/I z terminem obowiązywania do 30 czerwca 2003 r.

Następnie w dniu 16 czerwca 2003 r. decyzją nr OWA-821/2895-A/6/2003/I/AR oraz w dniu 14 lipca 2003 r. decyzją nr OWA-821/2895-A/10/2003/I/AR zatwierdzono zmiany ww. taryfy dla energii elektrycznej w związku z faktem połączenia się Przedsiębiorstwa w dniu 31 października 2002 r. z przedsiębiorstwem energetycznym „Energia Siedlce” Sp. z o.o. z siedzibą w Siedlcach w trybie art. 492 § 1 pkt 1 w związku z art. 515 § 1 oraz art. 516 § 2 - 6 Kodeksu spółek handlowych poprzez przeniesienie całego majątku „Energia Siedlce” Sp. z o.o. do Przedsiębiorstwa Energetycznego w Siedlcach Sp. z o.o.

Zatwierdzając ww. zmiany taryfy dla energii elektrycznej Prezes URE kierował się w szczególności postanowieniami § 13 ust. 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 12 października 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem (Dz. U. z 2000 r. Nr 96, poz. 1053), zwanego dalej „rozporządzeniem taryfowym dla ciepła” oraz § 15 ust. 5 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz

zasad rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2001 r. Nr 1, poz. 7) - obowiązującego w dniu zatwierdzenia ww. zmian taryfy dla energii elektrycznej - które wskazują, iż koszty wytwarzania ciepła i energii elektrycznej oraz cenę energii elektrycznej, a także taryfy dla ciepła i energii elektrycznej dla źródeł ciepła, w których występuje skojarzone wytwarzanie ciepła i energii elektrycznej, ustala się dla tego samego okresu.

W związku z tym, że taryfa dla ciepła Przedsiębiorstwa została zatwierdzona decyzją nr OWA-820/137-A/15/2002/III/AR w dniu 29 października 2002 r. na okres do dnia 30 czerwca 2004 r., taryfa dla energii elektrycznej Przedsiębiorstwa musiała obowiązywać także dla tego samego okresu.

Zatem decyzją z dnia 16 czerwca 2003 r. nr OWA-821/2895/6/2003/I/AR zmieniono decyzję z dnia 18 lutego 2002 r. nr OWA-821/2895-A/16/2002/I, w części dotyczącej ustalonego w niej okresu obowiązywania zatwierdzonej nią taryfy dla energii elektrycznej Przedsiębiorstwa, wydłużając ten okres do 30 czerwca 2004 r.

W przypadku wniosku z dnia 22 kwietnia 2004 r., znak: 1522/2004, dotyczącego przedłużenia, do dnia 30 czerwca 2005 r., terminu obowiązywania taryfy dla energii elektrycznej, ustalonej przez Przedsiębiorstwo i zatwierdzonej decyzją z dnia 18 lutego 2002 r. nr OWA-821/2895-A/16/2002/I, sytuacja, która uzasadniała dokonanie zmiany taryfy dla energii elektrycznej wprowadzonej decyzją z dnia 16 czerwca 2003 r. nr OWA-821/2895/6/2003/I/AR, nie zachodzi. Taryfy dla ciepła jak i dla energii elektrycznej obowiązują do 30 czerwca 2004 r., zatem od 1 lipca 2004 r. mogą i powinny obowiązywać kolejne taryfy dla ciepła i energii elektrycznej ustalone przez Przedsiębiorstwo.

Należy także zaznaczyć, że zgodnie z wyrokiem z dnia 11 czerwca 2003 r. Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Sygn. akt XVII Ame 88/02 przepis art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego ma ze swojej natury charakter wyjątkowy, gdyż burzy porządek ustalony prawomocną decyzją administracyjną. Strona, która domaga się zmiany prawomocnej decyzji, obowiązana jest wskazać okoliczności świadczące o spełnieniu ustawowych przesłanek, wskazanych w art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego. Należy zauważyć, że przesłanką zastosowania art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego jest potrzeba ochrony słusznego interesu strony, a więc nie każdego, lecz tylko takiego, któremu można dać przymiot „słusznosci”. Odnosi się to zwłaszcza do sytuacji, kiedy zaistniały zdarzenia o charakterze nadzwyczajnym, których strona nie mogła przewidzieć zachowując należyta staranność. Równocześnie nie można mówić o słusznosci interesu, jeżeli potrzeba zmiany prawomocnej decyzji wynika z przyczyn wywołanych niestarymym działaniem strony lub jej świadomym zaniechaniem.

Okoliczności sprawy nie wskazują, aby istniały obiektywne i nie dające się pokonać przesłanki, powodujące, że Przedsiębiorstwo nie mogło złożyć wniosku o zatwierdzenie kolejnej taryfy dla energii elektrycznej i uzasadniające przedłużenie terminu obowiązywania aktualnie stosowanej taryfy dla energii elektrycznej, do dnia 30 czerwca 2005 r.

Jednocześnie, tak w postępowaniu administracyjnym w sprawie zatwierdzenia kolejnej taryfy dla energii elektrycznej, jak również w zakresie zmiany okresu obowiązywania taryfy obecnie stosowanej, Prezes URE zobligowany byłby do ustalenia okoliczności faktycznych i prawnych sprawy - w tym przypadku do oceny, czy stosowanie aktualnie obowiązującej taryfy dla energii elektrycznej po dniu 30 czerwca 2004 r. nie naruszałoby zasad zawartych w ustawie - Prawo energetyczne, a w szczególności, czy taryfa dla energii elektrycznej zapewniałaby jedynie pokrycie kosztów uzasadnionych prowadzenia działalności koncesjonowanej przedsiębiorstwa energetycznego oraz ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen. W praktyce ocena wniosku Przedsiębiorstwa z dnia 22 kwietnia 2004 r. wymagałaby przeprowadzenia postępowania administracyjnego w swoim zakresie odpowiadającego postępowaniu administracyjnemu w sprawie zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej.

Ponadto z uwagi na fakt, że Przedsiębiorstwo przez cały 2003 rok prowadziło już działalność koncesjonowaną w zmienionej formie prawnej (o czym wspomniano wyżej),

zasadnym jest ustalenie nowej taryfy dla energii elektrycznej zgodnie z § 11 rozporządzenia taryfowego, tj. w oparciu o planowane roczne uzasadnione koszty prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną, których podstawą oceny są koszty poniesione w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok okresu regulacji, czyli właśnie w roku 2003.

W świetle powyższego należy podkreślić, że brak jest przesłanek stwierdzających, że uwzględnienie wniosku Przedsiębiorstwa o przedłużenie terminu obowiązywania aktualnie stosowanej taryfy dla energii elektrycznej do dnia 30 czerwca 2005 r. jest uzasadnione słusznym interesem strony lub też, że przemawia za tym interes społeczny.

Zgodnie z art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego, decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, lub przez organ wyższego stopnia, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony.

W niniejszej sprawie Prezes URE uznał, że nie zostały spełnione przesłanki określone w powyższym przepisie, umożliwiające zatwierdzenie zmiany taryfy, a w szczególności nie nastąpiły nie dające się pokonać przesłanki, powodujące, że Przedsiębiorstwo nie mogło złożyć wniosku o zatwierdzenie kolejnej taryfy dla energii elektrycznej.

W tej sytuacji Prezes URE postanowił odmówić zmiany decyzji z dnia 18 lutego 2002 r. nr OWA-821/2895-A/16/2002/1, w zakresie ustalonego nią okresu obowiązywania taryfy dla energii elektrycznej.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

DIREKTOR
ODZIEŁU CENTRALNEGO
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
W WARSZAWIE
Krzysztof Gromczyński

Warszawa, dn. 18 maja 2004 r.